

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Landstinget. № 23.

Femte Session.

21de Møde.

Mandagen den 7de November.

(Forts.)

Lüttichau: Den høitærede Minister har i Anledning af mit Vædringsforslag anført, at det vilde være vanskeligt at kunne afgjøre, naar Dyrtiden ophørte. Jeg skal dertil bemærke, at det forekommer mig, at man kan ansee Dyrtiden for at være ophørt, naar Kornpriserne vende tilbage til de Summer, som vare almindelige, forinden Dyrtiden begyndte, saa at det ikke forekommer mig, at der kan være nogen stor Vanskelighed ved at afgjøre dette Spørgsmaal. Naar den høitærede Minister har yttret, at han ugjerne vilde, at Regjeringen skulde have denne Myndighed, saa har jeg rigtignok fundet, at den hele Foranstaltning er saa høist ubetydelig, at jeg ikke derved skulde have foreøget den Myndighed, som der allerede er nedlagt i Ministeriets Haand. Sluttelig skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at naar mit Vædringsforslag antages, saa er ogsaa Nr. 1 antaget; men, naar derimod mit Vædringsforslag forkastes, og Forslaget under Nr. 1 antages, saa er det afgjort, at dette Lovforslag skal ophøre til 1ste Mai, hvad enten Dyrtiden er tilstæde eller ikke.

Formanden: Jeg maa i Anledning af hvad der blev yttret af den ærede Landstingsmand, bemærke, at, hvis jeg havde deelt den Mening, som han har, saa maatte jeg have valgt at stille Forslaget under Nr. 6 til Afstemning førend det under Nr. 1 stillede; men jeg har, — i det jeg bemærkede ved Begyndelsen af Sagen, at Forslaget under Nr. 6 i sit egentlige Indhold forsaavidt ikke ubeløkker Forslaget under Nr. 1, som der jo i den Bemyndigelse, Regjeringen faaer indtil 1ste No-

vember, ogsaa indbefattes en Bemyndigelse indtil 1ste Mai, altsaa f. Ex. ogsaa i Marts og April Maaneder, — anført, at Grunden, hvorfor jeg troer ikke at kunne stille Forslaget under Nr. 6 først til Afstemning, er den, at dette Forslag, som nævner, at Regjeringen bemyndiges til at ophæve denne Lov førend den 1ste November, derved gaaer ud fra, at det er afgjort, at det skal være 1ste November, saa at man altsaa ikke bagefter kan stemme over, om det skal være 1ste November eller 1ste Mai.

Indenrigsministeren: Det forholder sig vistnok rigtigt, som den ærede Landstingsmand, der har stillet Forslaget under Nr. 2 har yttret, at den af Folkethinget foreslaede Lov bliver tydeligere, eller at idetmindste en Utydelighed bliver afhjulpen ved det af ham gjorte Forslag; det er ogsaa det, jeg har erkjendt, men jeg har tillige yttret, at en Afhjælpning i en saadan Retning, hvorefter Forslaget faaer en mere truende Character med Hensyn til Kjøbstædbagerne, kunde blive endnu uheldigere, end at det bliver noget ubestemt, som det var efter Folkethingets Forslag. Det er derfor ikke min Mening at anbefale det sidste fremfor det første, ei heller fremfor hans Vædringsforslag, men jeg vil kun bemærke, at jeg har betydelig Tvivl imod begge Dele. Naar den ærede Taler har yttret sig om det Retfærdige i, at de Indskrænkninger, som der hvile paa Kjøbstædbagerne i enkelte Kjøbstæder, ogsaa maatte gjælde for de Landmænd, som indføre Brød, saa har han omtalt mine Øtringer paa en ganske egen Maade. Han talte om, at jeg havde erklæret det for overmaade nyttigt baade for Bagerne og Brugerne, at der blev givet Regler angaaende Brødets Vægt, i Lighed med Placat af 16de April 1843; men jeg har slet ikke omtalt dem i noget Superlativ, jeg har